

opbruger deres ordinære Understøttelse og derfor faar Gavn af den forlængede Understøttelse, end i gode Aar. I gode Aar ligger derfor det søgte Forholdstal lavere.

Til yderligere Belysning af Forholdet har man foretaget nogle Beregninger over Forholdet mellem den ordinære Understøttelse og den indtil 1. Oktober 1927 af Kommunerne udbetalte fortsatte Hjælp, der jo kun udbetaltes under ekstraordinær stor Arbejdsløshed. Resultatet af disse Beregninger bestyrker den Antagelse, at man vil være paa den absolut sikre Side, hvis man regner, at Krisefondsunderstøttelsen i Gennemsnit for gode og daarlige Aar ikke vil overstige en Trediedel af de ordinære Understøttelser. Man regnede før med 21 Mill. Kr. som Kasserne gennemsnitlige aarlige Udgifter til den ordinære Virksomhed. Man tør herefter anslaa de samlede Krisefondsudgifter til ikke at ville overstige ca. 7 Mill. Kr. aarlig i Gennemsnit, idet man regner med en Trediedel af de ordinære Udgifter, uanset at ca. 1,5 Mill. Kr. af disse er Administrationsudgifter, som næppe vil vokse i Forhold til den forøgede Udgift. Da Kasserne selv skal bære Halvdelen, 3,5 Mill. Kr., vil der altsaa blive Tale om en gennemsnitlig Forhøjelse af Kontingentet paa en Sjattedel.

De samlede Udgifter i Kasserne, ordinære og ekstraordinære, som skal tilvejebringes ved Kontingent plus Tilskud fra Stat og Kommuner, kan altsaa regnes til 24,5 Mill. Kr., hvoraf ca. 13 Mill. Kr. er Kontingent og 11,5 Mill. Kr. Tilskud. Som nævnt foran bliver efter de nugældende Tilskudsregler det samlede Tilskud, naar man regner med et samlet Indtægtsbeløb af 21 Mill. Kr. til Kasserne ordinære Virksomhed, 7,3 Mill. Kr. Differencen mellem dette Beløb og 11,5 Mill. Kr. bliver 4,2 Mill. Kr., hvilket Beløb altsaa skulde udgøre den samlede Forøgelse af de heromhandlede Tilskud. Den reelle Forøgelse bliver dog noget mindre i Betragtning af, at der allerede eksisterer 6 Krisefonds, til hvilke der altsaa i Forvejen ydes Tilskud.

Til Belysning af Arbejdsløshedsfondens Virksomhed efter Forslaget skal man opstille følgende skønsmæssige „Normalbudget“.

Indtægter.

Med de foreslaaede Arbejdsgiverbidrag, 4 Kr. 50 Ø., anslaaes den aarlige Indtægt heraf til	2 750 000 Kr.
Statens Refusion af Udgifter (Halvdelen af disse)	2 550 000 —
Andre Indtægter (Renter)	300 000 —
	5 600 000 Kr.

Udgifter.

Refusion af Kriseunderstøttelse	3 500 000 Kr.
Tilskud til Nødhjælpsarbejder	800 000 —
Tilskud til Undervisning	800 000 —
Overskud	500 000 —
	5 600 000 Kr.

Med Hensyn til dette Budget skal man med Bemærkning, at man har ment at kunne se bort fra Udgifter i Henhold til § 32 som ganske uvæsentlige, kun kommentere Posterne: Tilskud til Nødhjælpsarbejde og Undervisning, om hvilke Poster det skal erkendes, at det er vanskeligt at skønne over deres fremtidige Størrelse.

Til Støtte for Skønnet skal man anføre, at der ialt i Tiden fra 1. Januar 1922 til 31. Marts 1929 af Arbejdsløshedsfondens er betalt til Nødhjælpsarbejder 1,8 Mill. Kr. og til Undervisning 1,2 Mill. Kr., samt at Tilskudet i det Aar, i hvilket Tilskudet har været størst, nemlig 1926—27 og 1928—29, har andraget henholdsvis ca. 550 000 Kr. til Nødhjælpsarbejder og 520 000 Kr. til Undervisning. Da Reglerne angaaende Nødhjælpsarbejder forandres noget efter Forslaget, tør man ikke udtale sig med altfor stor Bestemthed om Udviklingen i den kommende Tid med Hensyn til Omfanget af disse Arbejder, idet man dog navnlig med Støtte i tidligere Erfaringer tror, at Beløbet 800 000 Kr. ikke i Gennemsnit vil blive overskredet. Med Hensyn til Tilskudet til Undervisning tør man derimod gaa ud fra, at Beløbet ikke gennemsnitlig vil overstige det anslaaede Beløb, som man vil anse for at være et Maksimumsbeløb, da det maa forventes, at heromhandlede Udgifter vil gaa noget ned, naar der aabnes Adgang til Krisefondshjælp.

Ifølge foranstaaende skulde der altsaa til Fordel for de arbejdsløse aarligt anvendes: